

ne udgør i de unges øjne, at gøre uddannelsesvalget til et valg mellem ligeværdige tilbud, og derfor må jeg også tage afstand fra, at der fremover skal fastsættes adgangskrav til erhvervsuddannelserne, samt at hf skal være forbeholdt voksne.

Hvis vi skal have flere unge til at søge erhvervsuddannelserne, er metoden ikke at indføre adgangsbegrænsning ad bagvejen, men at gøre indgangen til uddannelserne mere fleksibel og forbedre videreuddannelsesmulighederne efter svendep prøven. På hf er vi som bekendt i gang med en meget bred forsøgsrække, der kan danne baggrund for en senere revision af loven, men målet er ikke, at hf fremover skal forbeholdes voksne.

Med hensyn til forslaget om at ophæve forbudet mod offentliggørelse af karakterer for årgange og regioner på gymnasieområdet må jeg melde klart, at jeg ikke er indstillet på, at der skal konkurreres på karakterer hverken på gymnasier eller andre skoleformer.

Jeg har i denne samling over for Folketinget bebudet en redegørelse om institutionsstrukturen på de videregående uddannelser, og i den forbindelse vil jeg præsentere forskellige modeller til, hvordan vi forbedrer institutionernes levevilkår, sikrer et bedre studiemiljø, opnår en større faglig bredde og styrker det faglige niveau. Jeg er meget enig med Venstre og De Konservative i, at samspillet mellem uddannelserne og erhvervslivet skal styrkes, og det har jeg allerede taget initiativ til med rapporten om national kompetenceudvikling. Den efterfølgende konference viste, at der var bred konsensus herom.

Med den nye lov om korte videregående uddannelser, som Folketinget jo vedtog lige før jul, er der på dette uddannelsesområde sikret hjemmel til at opstille kriterier for skolers udbud af uddannelser til brug for fremtidig uddannelse, og en godkendelse kan trækkes tilbage, hvis institutionen ikke længere overholder kriterierne.

Venstre og De Konservative lægger op til, at rektorerne på universitetslovsinstitutionerne skal udpeges og ikke som nu vælges. I forbindelse med det spørgsmål vil jeg gerne minde om, at vi jo så sent som i 1993 med universitetsloven gennemførte en markant styrkelse af ledelsesbeføjelserne på alle niveauer på universiteterne. Jeg har godt nok hørt, men har ingen dokumentation for, at rektorerne ikke udøver deres ledelsesbeføjelser.

Venstre og De Konservative foreslår endvidere, at forskeruddannelsen skal kvalitetssikres. Rammerne skal gøres mere fleksible, og der skal flere internationale forskere med i bedømmelsesudvalgene. Jeg tror, de to partier ikke er tilstrækkelig godt informeret om situationen, som den netop er nu. I sommeren 1996 holdt vi en statuskonference om forskeruddannelsen, hvor der var bred tilslutning til, at en international evaluering af forskeruddannelsen skulle udskydes og først gennemføres i 1998, hvor et større antal forskerstuderende havde gennemført deres uddannelse efter den nye ordning, den nye bekendtgørelse. Rammerne, som ministeriet har fastsat for uddannelsen, er meget fleksible netop for at sikre kvaliteten, og dem har jeg ingen planer om umiddelbart at ændre. Det mener jeg i øvrigt heller ikke er på dagsordenen i de faglige miljøer.

Det har ikke været muligt at komme ind på alle beslutningsforslagets punkter, men jeg ser frem til en fortsat konstruktiv dialog med henblik på at nå det mål, vi alle er enige om, nemlig at gøre det endnu bedre, så vi på uddannelsesområdet kan leve op til målsætningen: at høre til blandt verdens bedste.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Ikke meget overraskende kan Socialdemokratiet tilslutte sig ministerens tale, hvorfor jeg ikke vil bruge megen tid på at gå i detaljer på de fem områder, som forslaget indeholder.

For mig at se fremgår det tydeligt af dette beslutningsforslag, at vi er i et valgår, og jeg opfatter forslaget som et forsøg på at lave et fælles valgoplæg fra Venstres og De Konservatives side og vel også sikre, at indholdet forpligter fremover. Hvis hensigten er et forsøg fra Venstres side på at få gjort De Konservatives uddannelsespolitik stueren og mere spiselig for Folketingets øvrige partier, er meget da også nået.

Men retfærdigheden skal også ske fyldest, og jeg erindrer om, at under Folketingets finanslovdebate den 18. december i fjor stod hr. Frank Dahlgaard her på talerstolen og roste både Socialdemokratiet og regeringen i høje toner for det analysearbejde, der er igangsat i forbindelse med »Danmark som foregangsland«. Der blev bl.a. nævnt folkeskolen og ungdomsuddannelserne, og rosende ord som opstramning og effektivisering med hensyn til drejningen i retning af kvalitet i uddannelserne blev nævnt. Så måske er det meget forståeligt, at Venstre